

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216010243
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4216010243.6

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a sudcov JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného X. T., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b/, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného X. T. a prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno, proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 19. 4. 2018 sp. zn. 3T/40/2016 na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 6. 3. 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno a obžalovaného X. T. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný Roland T. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. e) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že: dňa 7. apríla XXXX v čase okolo XX.XX hod. v Y. na F. vošiel do dvora obecného úradu, kde odpáčením visiaceho zámku a vypáčením dverí vnikol do dvoch garáží, odkiaľ odcudzil najmenej 1 krovinorez zn. Stihl FS 400 v hodnote 96,- €, 1 uhlovú brúsku zn. Narex v hodnote 50,- €, 1 motorovú pílu zn. Stihl E5400 v hodnote 160,- €, vŕtacie kladivo zn. Narex v hodnote 50,- € a 45 l benzínu Tempo Plus 95 v hodnote 64,98 €, čím obci Y. na F. spôsobil škodu vo výške najmenej 420,98 €, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/188/2012 zo dňa 30.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.7.2013 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Za to bol obžalovanému podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37, písm. m/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 7 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol súčasne zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/143/2016 zo dňa 19. 6. 2017 a rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/32/2016 zo dňa 24. 11. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/88/2016 zo dňa 27. 2. 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, a vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená obec Y. na F. odkázaná s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie obžalovaný X. T. proti všetkým výrokom, ako i konaniu, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Odvolanie písomne zdôvodnil tým, že

nesúhlasí s výškou trestu, bol odsúdený neprávom, keďže sa na neho nevzťahuje § 212 ods. 4 Tr. zák., preto aj namieta celú konanie. Následne v doplnení svojho odvolania uviedol, že vina mu nebola preukázaná. Predseda senátu súdu I. stupňa bol voči nemu zaujatý a neumožnil mu vypočuť svedkov Richarda P. a B. G.. Napriek tomu vypočul jeho bývajú manželku A. L., ktorú ani nežiadal a na ktorej výsluchu trval prokurátor. Súd I. stupňa neakceptoval jeho ako i obhajcov nárok na zmenu právnej kvalifikácie na menej prísnu, konkrétne na § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona poukazujúc na to, že stanovisko Generálnej prokuratúry č. IV./1Epr8/16/1000 bolo vydané ešte pred spáchaním skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. V tejto súvislosti poukázal aj na § 2 ods. 1 Tr. zák. a konštatuje, že mu bola nesprávne zmenená právna kvalifikácia po podaní obžaloby konkrétne v ust. § 212 ods. 4 Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že zmenou právnej kvalifikácie vznikol problém vecnej a miestnej príslušnosti orgánov činných v trestnom konaní, keďže prvotné výsluchy neboli realizované vyšetrovateľom. Odvolal sa aj na uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/26/2008 a sp. zn. 1To/23/2009. Z uvedených dôvodov navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátiť do prípravného konania.

Obhajca obžalovaného písomne odôvodnil odvolanie tým, že rozsudok súdu I. stupňa je nezákonný s poukazom na stanovisko Generálnej prokuratúry č. IV./1Epr8/16/1000, ktoré zrejme vychádzalo zo stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 78/2011 a Tpj 53/2013. V tejto súvislosti uviedol, že obžalovaný spáchal skutok skôr ako bolo vydané uvedené stanovisko Generálnej prokuratúry, preto sa na neho nemôže vzťahovať. V tejto súvislosti poukázal i na ust. § 2 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zákaz retroaktivity. Poukazujúc na uvedené, keďže skutok bol spáchaný pred aplikáciou ods. 4 § 212 Tr. zák. je podľa neho napadnutý rozsudok nezákonný a nesprávny. Súčasne nesúhlasí s názorom prokurátora, že je potrebné aplikovať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. Z uvedených dôvodov žiadal vyhovieť odvolaniu, zmeniť právnu kvalifikáciu v zmysle § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a uložiť obžalovanému primeraný trest.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Komárno (ďalej len prokurátor) podal odvolanie v zákonnej lehote v neprospech obžalovaného proti výroku o treste. V písomných dôvodoch uviedol, že obžalovanému mal byť ukladaný súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. bez použitia § 38 ods. 7 Tr. zák., t.j. malo byť prihliadnuté na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a v dôsledku prevahy priťažujúcich okolností mala byť dolná hranica trestnej sadzby upravená aj podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a mal byť ukladaný v rozpätí 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace. Z ničoho nevyplýva argumentácia súdu I. stupňa svedčiacia tomu, že by uloženie trestu s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. V tejto súvislosti poukázal na to, že obžalovaný bol v minulosti pätnásť krát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, za čo mu boli ukladané prevažne nepodmienečné tresty odňatia slobody. Z vyššie uvedených dôvodov považuje trest uložený obžalovanému v trvaní 5 rokov za nezákonný, uložený pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd postupoval v zmysle § 321 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 322 ods. 3 Tr. por.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že samotné prekvalifikovanie z prečinu na zločin krádeže zdvihlo trestnú sadzbu a konštatoval, že argumentácia prokurátora ako aj zmena kvalifikácie na § 212 ods. 4 Tr. zák. nie je dôvodná. Konštatoval, že prokurátor sa evidentne snaží mariť spravodlivosť a využívať zákonné slučky v jeho neprospech. Namieta aj zloženie senátu súdu I. stupňa, keďže predseda senátu a sudca pre prípravné konanie je tá istá osoba. Navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená do prípravného konania.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že zotrúva na podanom odvolaní v celom rozsahu a vo vzťahu k obžalovaným namietanému stanovisku Generálnej prokuratúry uviedol, že sa jedná o interný právny predpis záväzný iba pre prokurátorov a bezpredmetný vo vzťahu k rozhodnutiu súdu. Záväzný je iba stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 116 zverejnené v zbierke stanovísk pod č. 6/2012, v zmysle ktorého súd I. stupňa správne právne kvalifikoval prejednávany skutok. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodnúť tak, že bude obžalovanému uložený trest v zmysle príslušných ustanovení ako v napadnutom rozsudku pri súčasnom prihliadnutí na ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. Odvolanie obžalovaného navrhol podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že zotrúva na písomných dôvodoch odvolania a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a vec vrátiť do prípravného konania. Odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný X. T. na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí so slovami svojho obhajcu a k odvolaniu prokurátora sa odmietol vyjadriť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami (prokurátorom a obžalovaným) podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytýkané, prihliadne pritom len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd po preskúmaní veci zistil, že súd I. stupňa sa dôsledne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi a vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver o tom, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, keďže pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu I. stupňa, že z vykonaného dokazovania niet pochyb o tom, že skutok sa stal, tento spáchal obžalovaný Roland T. spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku a skutok správne bol správne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. e/ Tr. zák., poukazujúc na nižšie uvedené znenie skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

Trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. e/ Tr. zák. sa dopustí páchatel', ktorý si prisvoji cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním.

Podľa § 122 ods. 4 Tr. zák. trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľstou.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania obžalovaného, tento v písomnom zdôvodnení odvolania napáda všetky výroky ako i konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. V zásade spochybňuje všetky dôkazy a podsúva súdu vlastné hodnotenie vykonaných dôkazov s námietkami, že nebolo vykonané dokazovanie dostatočným spôsobom, najmä namieta správnosť právnej kvalifikácie vo vzťahu k ods. 4 § 212 Tr. zák. V tejto súvislosti konštatoval, že skutok mal spáchať dňa 7. 4. 2014, pričom až v zmysle následne vydaného stanoviska Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. IV/1 Spr 8/16/1000 sa začalo obdobné konanie posudzovať podľa § 212 ods. 4 písm. b/ Tr. zák.

S touto obranou obžalovaného sa súd I. stupňa vo svojom rozhodnutí riadne vysporiadal v súlade s Trestným poriadkom, podrobne rozviedol dôvody, ktoré usvedčujú obžalovaného zo žalovaného skutku a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní.

K vine obžalovaného nadriadený súd nad rámec súdu I. stupňa poukazuje, že táto bola jednoznačne preukázaná výpoveďou obžalovaného vykonanou v prípravnom konaní, keď sa pri výsluchu dňa 8. 4. 2014, t.j. bezprostredne po spáchaní skutku, k tomuto priznal a podrobne popísal jeho priebeh. Súčasne opísal skutok aj pri previerke výpovede na mieste, ktorá bola vykonaná aj za prítomnosti Ing. C. K. (zástupkyne poškodenej obce) a ktorá sa vyjadřila i k samotnému priebehu tohto úkonu tak, že obžalovaný sám popísal na mieste činu, kde odcudzené náradie našiel a akým spôsobom sa do priestorov dostal, pričom nebol žiadnym spôsobom donucovaný k takejto výpovedi príslušníkmi polície. Taktiež je usvedčovaný zástupkyňou poškodenej obce ako i listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

Obrana obžalovaného spočívajúca v tvrdení, že sa skutku nedopustil, že predmetné veci kúpil od X. P., bola jednoznačne vyvrátená výpoveďou svedka Richarda Lévaiho, ktorý o skutku nič nevedel a navyše bol v čase spáchania skutku (t.j. 7. 4. 2014) zadržaný v Anglicku, o čom svedčí i pripojený spis Okresného súdu Komárno sp. zn. 14T/116/2011 a sp. zn. 2T/88/2011, z ktorých je evidentné, že nemohol opustiť územie Anglicka minimálne v čase od 24. 2. 2014 do 29. 1. 2015. Rovnako ani svedok B. G., ktorý mal byť podľa obžalovaného pri údajnej kúpe vecí, o skutku nič nevedel a obranu obžalovaného nepotvrdil.

Pokiaľ ide o návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania vypočutím svedka X. P., ktorého výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, krajský súd konštatuje, že v tejto súvislosti neboli porušené práva obžalovaného na obhajobu, keďže svedecká výpoveď bola čítaná v súlade s ustanovením § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por. potom, ako sa súdu nepodarilo vypátrať pobyt tohto svedka. V zmysle tohto istého ustanovenia bola prečítaná aj výpoveď svedka B. G., a to pre jeho dlhodobý pobyt v cudzine. Krajský súd preto konštatuje, že súd I. stupňa postupoval zákonne a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Krajský súd dopĺňa, že nevykonanie dôkazu alebo odmietnutie vykonať konkrétny dôkaz ešte nezakladá porušenie práv na obhajobu, pokiaľ bolo o ňom najneskoršie do právoplatného skončenia veci rozhodnuté, čo sa stalo na hlavnom pojednávaní dňa 19. 4. 2018 (čl. 627). Nevyhovenie návrhom na vykonanie dôkazov v rozsahu predstáv obžalovaného a obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por., rozhodne nepatrí medzi porušenie práva na obhajobu.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy, aj krajský súd vyhodnotil výpoveď B. T. a A. T. za účelové, ktoré boli v príkrom rozpore s doposiaľ zadováženými dôkazmi a ktoré sa im nepodarilo spochybniť a to bez ohľadu na to, či boli svedkovia vypočutí na návrh obžalovaného alebo prokurátora.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov správne súd I. stupňa vo svojom rozhodnutí uviedol, že obžalovaný svojim nesporne protiprávnym a úmyselným konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty vyššie uvedeného trestného činu, keď si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním, napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený.

Podľa názoru krajského súdu, súd I. stupňa správne vyhodnotil konanie obžalovaného aj vo vzťahu k § 138 písm. e/ Tr. zák., že skutok spáchal vlámaním, keďže odpáčenie visiaceho zámku slúžiaceho na zabránenie vniknutiu a vypáčenie dverí je nutné považovať za vniknutie do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia.

Vychádzajúc z uvedených právnych úvah, berúc do úvahy argumenty odvolateľa, všetky vykonané dôkazy, odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, keďže bol náležite zistený skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, nezistiac dôvod na postup podľa zásady „in dubio pro reo“. Rovnako i konanie predchádzajúce vyhláseniu napadnutého rozsudku prebiehalo podľa zásad trestného konania a príslušných ustanovení Trestného poriadku, v ktorých odvolací súd nezistil žiadne porušenie.

Čo sa týka právnej kvalifikácie skutku, je potrebné k odvolacím námietkam obžalovaného uviesť, že na základe vykonaných dôkazov je nutné konštatovať, že prejednávaný skutok bol správne právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. e/ Tr. zák., pretože jeho konanie napĺňa všetky zákonné znaky uvedenej skutkovej podstaty.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného týkajúcu sa skutočnosti, že nemala byť voči nemu použitá vyššie uvedená právna kvalifikácia v ods. 4 § 212 Tr. zák., keďže stanovisko Generálnej prokuratúry č. IV./1 Spr 8/16/1000-23 k tejto právnej kvalifikácii bolo prijaté až po spáchaní prejednávaného skutku, čím došlo k porušeniu zásady retroaktivity a ustanovenia § 2 Tr. zák., krajský súd konštatuje nasledovné.

Uvedená právna kvalifikácia bola takto zakotvená do Trestného zákona účinnosťou nového zákona č.300/2005 Z. z., počnúc dňom 1. 1. 2006. Vzhľadom na rozdielnu prax všeobecných súdov a ich nejednotnému právnemu názoru, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky pod č. Tpj 78/2011, v zmysle ktorého, ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. pri použití § 138 písm. e/ Tr. zák. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorá sa použije iba vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu nepresahujúcu 266,- eur (§ 125 ods. 1 Tr. zák.). Následné stanovisko Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bolo prijaté iba ako interný právny predpis pre prokurátorov (ktorým nie je súd viazaný) z dôvodu, že napriek uvedenému zjednocujúcemu výkladu Najvyšším súdom Slovenskej republiky, podávali prokurátori jednotlivé obžaloby s rozdielnou právnou kvalifikáciou pre ich odlišný právny názor a bolo potrebné toto zjednotiť. Nič to však nemení na skutočnosti, že aj v čase spáchania skutku platila rovnaká zákonná úprava § 212 ods. 4 Tr. zák. ako dnes (právny predpis sa nezmenil) a preto nedošlo u obžalovaného k žiadnemu porušeniu zákazu retroaktivity.

Taktiež námietka obžalovaného, že rozhodoval vo veci nezákonný senát, keďže v prípravnom konaní ako i v konaní pred súdom po podaní obžaloby konal ten istý sudca, je právne irelevantná a postup súdu I. stupňa bol i v tomto smere plne v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného, že konajúci sudca súdu I. stupňa bol zaujatý, krajský súd konštatuje, že takúto zaujatosť nezistil, pričom je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný namieta iba procesný postup zákonného sudcu, čo v žiadnom prípade, s poukazom aj na znenie ustanovení § 31 a § 32 Tr. por., nemožno považovať za dôvod zaujatosti.

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolací súd poukazuje na správne odôvodnenie súdu I. stupňa, že v prípade obžalovaného bolo potrebné ukladať súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Žilina sp. zn. 3T/143/2016 a Okresným súdom Komárno sp. zn. 11T/32/2016. Správne mu bol teda uložený trest nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., zistiac príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 7, § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Tr. zák. V dôsledku tohto postupu mu bola zvýšená horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. bol mu ukladaný súhrnný trest v rámci trestnej sadzby 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace. Aj nadriadený súd zistil, že obžalovanému postačí uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby v trvaní 5 rokov s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle naplnenia zákonných podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Takto uložený trest považuje krajský súd za zákonný, spravodlivý a primeraný.

Súčasne správne súd I. stupňa podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil predchádzajúce výroky o treste uložené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/143/2016 zo dňa 19. 6. 2017 a rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/32/2016 zo dňa 24. 11. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/88/2016 zo dňa 27. 2. 2017.

K odvolacej námietke prokurátora, že trest mal byť obžalovanému ukladaný bez použitia § 38 ods. 7 Tr. zák., t.j. po prihliadnutí na príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák. postupom aj podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., dôvodiac najmä počtom predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, krajský súd uvádza, že s ohľadom na prejednávany skutok, spôsob jeho spáchania a spôsobený následok, považuje trest uložený súdom I. stupňa za dostatočný, primeraný a spravodlivý. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením súdu I. stupňa, že súčasné použitie § 38 ods. 4 a § 41 ods. 2 Tr. zák., v dôsledku čoho by musel byť obžalovanému ukladaný trest v rámci trestnej sadzby 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace, je v danom prípade neprimerane prísne, napriek skutočnosti, že obžalovaný je špeciálnym recidivistom.

Taktiež výrok o náhrade škody bol urobený v súlade s vykonaným dokazovaním a ustanoveniami Trestného poriadku, keďže časť odcudzených vecí bola poškodenej obci vrátená a zvyšok škody nebol riadne a včas v zmysle ustanovenia § 46 ods. 3 Tr. por. uplatnený.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.